

Sygn. akt II KO 44/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 18 października 2017 r.,

w sprawie **W.A., Z.C. i T.S.**

oskarżonych z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k. i inne
wniosku Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 24 lipca 2017 r., sygn. akt VI K (...)

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w K..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł. postanowieniem z dnia 24 lipca 2017 r., sygn. akt VI K (...), wystąpił o przekazanie opisanej wyżej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że w sprawie w charakterze świadków występuje liczne grono osób, które pełnią lub pełniły funkcje sędziego w Sądzie Apelacyjnym, Sądzie Okręgowym i Sądach Rejonowych na obszarze apelacji łódzkiej i w rejonie G.. Zdaniem Sądu, okoliczność ta uzasadnia wystąpienie z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k., albowiem rozpoznanie tej sprawy zgodnie z właściwością miejscową przez Sąd Rejonowy w Ł. mogłoby skutkować powstaniem w opinii osób postronnych sytuacji niemożności bezstronnego rozstrzygnięcia sprawy. Wnioskujący Sąd wskazał, że pomiędzy świadkami, a sędziami orzekającymi istnieją zarówno powiązania służbowe, jak i osobiste, co może w odczuciu

społecznym stworzyć przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Ł. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, że przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. może zatem nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

Za takie okoliczności należy uznać sytuacje, które mogłyby wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w społeczeństwie nawet mylne przekonanie, podjęte jednak w oparciu o racjonalne przesłanki, że w sądzie właściwym miejscowo nie ma wystarczających warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68, z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000/Nr 3, poz. 7, z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, OSNKW - R 2008, poz. 2072, z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, OSNKW - R 2008, poz. 2280*).

W rozważanej sprawie okoliczności faktyczne wskazane przez Sąd Rejonowy w Ł., są tego rodzaju, że przemawiają za jej przekazaniem do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Należy do nich zaliczyć kontekst sytuacyjny powodujący, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości jest rzeczą niewskazaną, aby w przedmiotowej sprawie, dotyczącej przestępstw korupcyjnych na tle prowadzonych spraw sądowych, orzekali sędziowie sądów mających siedzibę na terenie właściwości Sądu Okręgowego w Ł.. Warto również zaakcentować, że jednym z oskarżonych jest były dyrektor tegoż Sądu Z.C.. Nadto w sprawie tej świadkami są także sędziowie orzekający na terenie apelacji łódzkiej. Należy się zatem zgodzić z wnioskującym Sądem, że pozostawienie tej sprawy w sądzie

właściwym miejscowo mogłoby prowadzić do kwestionowania przez opinię publiczną prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia niezależnie od jego treści.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego K. – poza obszar właściwości Sądu Apelacyjnego w (...).

as